

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XII. B. Virgo obuios Pastores de suo Agno perduto interrogat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

ELEGIA XII.

B. Virgo obuios Pastores de suo Agno
perdito interrogat.

1. Spes aliquid innuit de morte Christi; sed
tamen ante repertum iri in templo.

2. Vbi non reddit, Pastores obuios de suo agno in-
terrogat.

VT Spes aériâ gaudi p̄̄nuntia cedro
Sederat, id liquidâ voce diserta canit :
Ite pij Genij, blandis narrate susarris
Gaudia, quæ matri spondet habenda Puer :
Quem multi pueri, multæ cinxere puellæ,
Nunc etiam cinget plurima turba virūm.
Haud ignota cano priscis oracula sæclis,
Quæ sibi spondet autus, spondet & ipse nepos :
Affore quem vates seris cecinere sub annis,
Alter Isac aris, alter & agnus erit.
Te tamen ante tuas invitat hic Agnus ad aras,
Quis adoleat castis victima multa focis.
Ecquid ad hæc Virgo, longuis faucia curis ?
An nihil ardores temperat inde suos ?
Temperet & accendit : nec enim sat gnara Puelli est,
Sit Solymæ ; Solymo num procul erret agro :
Cui latus hinc auido, latus inde timendus hiatu
Fors leo, fors pardus, fors ferus virtus obit.
Hinc gemitus, lacrymæ, suspiriaque interrupta,
Ah ! neget ipsa salus quam dare debet opem ?
Quæ sequor, ille fugit : fugit ille simillimus vinbræ,
Quaque fugit, profugum ceu celer umbra sequor.
Incaustum tot iere preces, tot iere labores ;
Spem via nulla meam, nulla vel hora referr.
Quod super, extremo quæ fors iam prima labori est,
Hic ubi mutus agit sol, ubi mutus ager,
Te precor, ô Damon, comes & Damoni Palæmon,
Plurima quos varijs semijs sparfit agris ;

Dicite

Dicite vos ; an iusta piæ quis vota Parentis
 Despuat, & fallat, ceu petra surda, preces ?
 Nuncubi visa breuis vestigia conscia plantæ,
 Aut dubiam monstrant obvia signa fugam ?
 An magis ipse tuis Puer Agnus inerrat & agnis ?
 Aut fuga visa vagæ meta sit ipsa fugæ ?
 Vel clausum tacitâ reperit sub rupe Menalcas,
 Lux vbi nocturno fulsit amica gregi ?
 Acilli grauido misit pia dona canistro,
 Qualia de puro lacte ministrat ouis ?
 Quid vetat errantem Puerum per aperta viarum
 Deprendas, radians sol vbi monstrat iter ?
 Deprensumque pijs cumules nunc denique donis,
 Vber ut inde gregi déin tibi fœnus emas ?
 Quisquis enim magno fert munera parua Puello,
 Maximus ab paruo præmia magna feret.

ELEGIA XIII.

Inter Pastores B. Virgo de suo Agno
 errabundo agit.

1. Ostendit suum esse Filium pulcherrimum Pastorum Pastorem.
2. Eius describit pulchritudinem.
3. Conqueritur se non posse, uti Pastorem, errantem ouem reducere.

Tityre dic, lætos calamus cui narrat amores,
 Palantem varijs videris ergo vijs ?
 Hærentemue rubis, stantemue ad lustra ferarum
 Agnum, seu Fuerum, qui sine Matre fugit ?
 Nam Puer ille tuo tener Agnus oberrat ouili,
 Pascit & ille tuas Pastor & Agnus oues,
 Hoc duce, si nescis, invictus ad arma ferarum
 Duxit Iessëides ad sua septa gregem.
 Et tamen ignoras, mi Tityre, siue Palæmon,
 Quo tibi, siue gregi sit duce rura salus.

Quem